

SEMANATORUL

ORGAN INVAȚĂTORESC DIN CALIACRA

Director I. Nedelcu

Apare sub conducerea
unui comitet

Redacția și Administrația
Școala primară Nr. 3—Bazargic

ABONAMENTUL
80 lei anual

Reflecții concludente

de Eug. Răducu

In județul Caliacra este un învățător, Ramură Ion.

El și a iubit cu patimă misiunea, iar din trecutul său de 15 ani ca învățător, ducea până acum o singură părere de rău. Nu i a dat nimeni—și n'a avut până acum—in Dobrogea Nouă—materialul didactic necesar, pentru ca străduința sa de învățător, să dea maximum de folos în cultivarea copiilor de școală.

S'a frământat în sărăcia lui, în sărăcia mijloacelor de învățământ și în localul său sărăcăcios de școală.

A făcut apostolat cu toată resemnarea, văzând că Ministerul școalelor n'are banii trebuincioși pentru toată desăvârșirea culturii din România mărită.

Și.... a umplut el, cu străduința sa de credincios și cu energia nervului său, tot golul în care a lucrat.

De trei săptămâni Ramură Ion e și instructor premilitar, la o instituție care nu atâră de Ministerul școalelor. Lucrează numai duminica.

După trei duminici de activitate, care sunt 3 zile din viața lui Ramură Ion, i-a sosit o căruță de material, necesar în noua sa misiune premilitară.

Valoarea acestui material căzut deodată—după 3 zile de serviciu—se ridică la sute de ori peste cât a primit a școală, în 5400 de zile servite.

Instructorul Ramură Ion,

este cea mai satisfăcută ființă din lume.

Noua instituție i-a dat dela început materialul ajutător; și i-a dat—mai ales—din materialul didactic, de care a fost lipsit 15 ani ca învățător, sub Ministeriatul Instrucției Publice.

Toți învățătorii, instructori premilitari, din România fac reflecția pe care mi-a destăinuit-o Ramură Ion: „In învățământul primar este mizerie pe toată linia de mișcare a șantierului cultural.”

„Toate acțiunile organizate în stat se mișcă peste tot, cu fonduri din belșug.

Pe tărâmul de jos, se mișcă doar un suflet de apostol desculț și desbrăcat.... și fără un ban pentru trebuințele sale și pentru ale școlii românești, care a implinit un ideal.”

Așa e.

Să ocolim festivitățile în care se imprumută și fastul și tot necesarul.

Să coborâm în viața intimă, de fiecare clipă a școlii și învățătorului, ca s'o surprindem în toată sinceritate ei.

Pe masa învățătorului vom găsi o mămăligă la 5 guri flămânde; pe masa școlii, un jurnal cu multe sinucideri.

Iată un spectacol îngrijorător pe care învățătorii l-ascund din obligațiunile impuse de postul de comandă, la care mai sunt chemați în societatea modernă.

Peste această limită nu se

UN EROU

Approape în fiecare zi, presa, opinia publică, oameni autorizați etc., frământă problema, atât de arzătoare, a echilibrării bugetului viitor, arătând totdeodată și îngrijorări, unele mai optimiste altele mai pesimiste, toate făcând obiect de discuție, și uneori chiar de ceartă.—Unii dau sfaturi, alții dau leacuri!...

Unele se resping, altele se primesc, dar toate au tendința cea mai nobilă, de a soluționa problema echilibrării bugetului.

Natural, este o legitimă îngrijorare, pentru toată lumea, mai ales astăzi, când ne zbatem în cea mai cumplită criză!...—Te cuprind fiori când te gândești, că din pușinul care ne-a mai rămas, să ni se ciuntească încă ceva!... Am fi puși în situația să rămânem fără existență și umiliți.

Acest fapt, se potrivește desigur, numai pentru noi învățătorii, căci „cei ce au, tot au”! Cu toată reducerea ce-ar suferi-o cel cu 10, 20, și 30 mii de lei pe lună, tot îi rămâne existența și-și mai îngăduie ceva lux; dar dacă unui învățător, din categoria 2000 lei pe lună, i-ai lua oricât de pușin, ar însemna pur și simplu să-l a-

mai poate înțelege nimic și se cere tuturor... înțelepciune.

Adăogați la aceasta, reflecțiile lui Ramură Ion, care le face alături de cei zece mii de învățători—începători în învățământ—cari poartă suferință de câini credincioși și muncesc, mocnesc... și așteaptă.

runci în ghiarele mizeriei,—ne-mai vorbind de minimum de existență.—Dar împotriva tuturor considerațiunilor, stăpânirea a dat poruncă, ca toate „Departamentele” să facă reduceri de 10 la sută, atât la materiale cât și la personal.—Nu-i mai puțin adevărat, că trăim vremuri de grea cumpănă!...

Este o situație anormală, care dăinuește de 5—6 ani și se înăsprește din zi în zi, revenind conducătorilor de astăzi sarcina cu atât mai mare, cu cât răul a mers progresiv.

În fața acestei situații, noi învățătorii, motivăm neputința, de a participa la această reducere de 10 la sută, din următoarele puncte de vedere:

a) Suntem plătiți cu salarii de mizerie, - incompatibile misiunii și rangului nostru social.—

b) Am suferit mai multe curbe de sacrificiu, decât alte categorii de funcționari, cari erau mult mai bine retribuiți decât noi!...

c) Suntem afară din lege, în ceiace privește gradațiile, (ele făcând parte integrantă din salariu) deci o altă curbă în plus, față de celelalte categorii de funcționari... Acestea sunt motivele, protestului nostru!..

Au fost timpuri, când nu ținea nimeni seamă de nevoile noastre, amputându-ni-se cele mai sfinte drepturi, în ciuda noastră și în indignarea opiniei publice, conștiință de marea menire, pe care o avem, știind că de la noi se cer jertfe.

Dar această situație, n'a dăinuit la infinit, căci Dumnezeu ne-

Educația Voinței

Conferință ținută în ziua de 24 Februarie 1935 la Cercul cultural dela școala din satul Chioseler, com. Aiorman, de către Elisabeta Russu, învățătoare.

Știm cu toții că fericirea noastră atâră de educația voinței noastre.

Voința, fiind operă lucrată pe încetul, pas cu pas, printr'un proces îndelung răbdător, pentru educația ei trebuie să trezim și să dezvoltăm atenția energiei voluntare printr'o concentrare a forțelor cugetării și a tuturor preocupărilor de ordin volițional, în jurul unei idei centrale, pentru realizarea căreia să încercăm toate strădanțiile.

Ideia centrală să domine întreaga noastră ființă, înălțându-se treptat pe planul idealului, care să ne călăuzească și prin frumusețea lui să învingă toate șovăelile, și toate înclinațiile

inferioare care ne apropie de animalitate și să dăm întâietate sentimentelor superioare, morale și ideilor generoase.

Stăpânirea de sine, adică oțelirea voinței constituie o luptă neîntreruptă cu mediul în care trăim și cu pornirile animalice din ființa noastră, apoi o permanentă apăsare a cuceririlor dobândite prin această luptă. Dar o idee ori—care ar fi ea, prin însăși existența ei, nu constituie o forță, care să poată determina acte de voință, ci numai întovărișită de sentimente, de stări afective.

Într'adevăr, trecând dela individ, la popoare, vedem clar, că voința unei

societăți largi sau restrânse, nu este alt-ceva, decât rezultanta unor stări afective, prilejuite de interese comune: credințe religioase, nevoi de apărare, etc. iar fără sprijinul acestor afecte, ideile ori cât de generoase ar fi, n'ar avea prea mare înrăurire.

Ceea ce trebuie înălțat în primul rând este legătura strânsă între ideile și fapta, prin adâncirea unor deprinderi pe care le înărăște căldura unuia sau mai multor sentimente.

Sentimente egoiste în prezent și în viitor, sentimente altruiste și impersonale, toate ne pun la îndemână o comoară de tendințe, de emoții, de pasiuni, pe care le putem chema în sprijinul nostru, a căror putere până aci nedisciplinată, o putem încheaga, spre a transforma un scop, până atunci neplăcut, respingător, într'un fel plăcut și atrăgător. Utilizarea cât mai pricepută a modurilor de asociație a sentimentelor între ele și a sentimentelor cu ideile ce năzuim să înlăptuim, da voinței noastre o excep-

țională putere de acțiune. Dacă legătura între starea afectivă și ideile este trainică, este suficient să apară în conștiința noastră, ideea, pentru ca de îndată să se ivească și sentimentul motrice asociat.

Dar pe lângă stările afective prielnice, cari stabilesc asociații cu ideile noastre, există însă și stări afective protivnice acestor asociații, pe care inteligența, noastră are datorita a le micșora în acțiunea lor, înlăturându-le încetul din cercul luminos al conștiinței. Este nevoie de eforturi continue, susținute. Rezultatele eforturilor minime dar tenace și îndelungate sunt uimitoare prin soliditatea lor.

De asemenea și reculegerea este necesară spre a distila în conștiință cea ce merită reținut și asimilat. E operă cam anevoioasă, dar singura în stare, să ne dea puțința propriei noastre cunoașteri, smulgându-ne valul violent și schimbător al evenimentelor externe, cari încearcă și isbulnesc uneori să ne plimbe de ici,

a hărăzit să avem de conducător suprem, pe cel mai înțelept dintre miniștrii, de la Haret încoace pe D-l D-r C. Angelescu.

Este un om sobru! Ii place activitatea, dar și dreptatea! Este un spirit, de înaltă concepție omenească. El nu se ocupă decât de marele probleme sociale! Cine dintre noi nu știe, că D-r Angelescu, a pus ordine, în învățământul nostru public?...

Este o glorie a epocii noastre!... Este un „erou” ce trebuie venerat deapauri, căci el este piatra din capul unghiului, pe care s'a clădit școala românească, cultura românească.

Thomas Carlylle, un adânc cugător englez spune, că toate prefacerile sociale, se datoresc oamenilor mari „eroilor”. Ei sunt germenul tuturor metamorfozelor.

Ei sunt platforma, pe care se sprijină societatea omenească. În decursul vremurilor, eroismul a îmbrăcat diferite forme, așa după cum ni-l arată Carlylle, ca: divinitate, profet, rege, om de litere etc... Dar eroi, nu se pot considera, numai acei ce s'au impus omenirii printr'o eternitate, ca divinul Crist, ci și acei ce-și crează numele pe răbojul ananelor omenirii, pentru binefacerile ce le aduce, pe diferite tărâmuri.

Cum să nu socotim și pe ministrul nostru de astăzi, D-l D-r Angelescu, în rândul eroilor, când se împotrivesc cu atâta dârzenie, atunci când îi se impune, a ne știrbi din drepturile noastre?...

Refuză categoric, pe colegii de cabinet, preferind să rămână mai bine lângă cei mici, decât să fie în slujba nedreptății.

Actul de împotrivire, pentru reducerea salariilor noastre, și succesul de înlăturarea primejdiei, nu poate să fie decât un act de eroism...

Cinste marelui Comandant!...

Cinste marelui erou!

Preot Ion I. Neagu

Stéjarul 15 Februarie 1935

Ministerul Instrucțiunii cu ordinul Nr. 23.774 / 935, delegează pe ziua de 20 Noembrie 1934, pe Doamna Eugenia Filotti Atanasiu, cu organizarea atelierelor de țesătorie și gospodărie casnică, depe lângă școlile primare și cu inspectarea grădinelor de copii din Oltenia.

colo, ca pe niște corăbii fără cârmă. Și fără această reculegere, în care să poată funcționa reflexiunea mediativă, nu realizăm educația voinții.

Forța tainică a oricărui succes nu rezidă decât în a ști să utilizăm la vreme, toate prilejurile prielnice.

Când un sentiment favorabil trece prin conștiință, să-l împiedecăm de a străbate repede, să fim atenți asupra-i, să-l silim să trezească ideile și sentimentele ce le poate trezi.

Când un sentiment refuză a se trezi în noi, să cercetăm cu care ideie sau cu care grup de idei ar putea avea oarecare legături, să ne ficsăm atenția asupra acestor idei, să le menținem cu stăruință în conștiință și să așteptăm ca prin jocul firesc al asociației, sentimentul să se desștepte.

Când un sentiment nefavorabil operei noastre, dă năvală în conștiință, să refuzăm a-l acorda atenție, să căutăm a nu ne gândi la el și, încet, încet va dispărea.

Titlu și personalitate

Doi sunt factorii cari condiționează izbânda, în lupta vieții: titlul și personalitatea.

Școala, dă individului puțința de a intra în posesia titlului, dezvoltând la maximum forțele cu care natura l'a înzestrat, punându-l în posesia bunurilor pe care omeneirea în decursul timpului și le a însușit; pregătindu-l pentru o sesiune; făcând din om, creația naturii, un stăpânitor al ei.

Principial, titlul presupune o capacitate intelectuală, categorică, care la noi, totdeauna s'a dovedit relativă.

El este cartea de vizită, care dă dreptul individului să ocupe în concertul acesta social, haotic, un loc.

Fără titlu, accesul în ierarhia socială i-ar fi refuzat.

Titlul, căruia altă dată nui se da prea mare importanță și totuși mecanismul complex al statului mergea de minune, astăzi este o condiție sine qua non a admiterii în acest mecanism, care departe de a prezenta realizări progresive, prezintă la fiecare pas și'n fiecare direcție, regres vădit.

Natural, pentru instituții de stat și particulare, complectarea cadrelor impune un criteriu just, obiectiv, de selecționare a valorilor, în corcondanță cu idealul instituției statului. Și, criteriul acesta a fost titlul.

Școala fiind miniatura societății prin care trăește și cu care evoluză, concomitent, neputând ne socoti necesitățile reale ale acesteia, și-a însușit scopul acesta imediat, înzestrarea individului cu titlu. Și cum se știe, scopul scuză mijloacele totdeauna.

Individul în lupta vieții are un singur ideal: cu minimum de forțe, maximum de profit. Un ideal general, ușor și imediat realizabil, impus de altfel de adevărul că singura situație care-ți asigură existența, respectând idealul fiecăruia, este un loc în mecanismul statului, sau într'o instituție.

Școala, în dorința de a răspunde acestei realități sociale, gravă și foarte importantă, mai ales după războiul mondial, a procedat cu prea mare grabă. Astfel că individului nu i s'a făcut o educație integrală, ci unilaterală și nu s'a înglobat idealul individului în idealul social contemporan sau în-

depărtat în viitor. Prea mare am-ploare elementului individual, în detrimentul celui social. A format pe individ în așa fel, încât între el și societate există nu raporturi de pătrundere, ci de vecinătate. În loc să formeze pe individul socializat, a format elemente disolvante. N'a format capacități, ci mediocrități pe care dulceagul solidarism al democrației le-a împins, susținut și impus în mecanismul statului, în vâltoarea vieții sociale, pentru ca astăzi să nu știe bănuii nimeni, motivul real al crizei morale și materiale în care ne sbatem.

Prea marea amploare dată tendințelor individuale, plasarea idealului individual prea în prezent, duce la crearea parazitilor sociali ai materialismului.

Nu trebuie neglijat că individul există numai în cadrul societății cu ale cărei aspirații se confundă, ale cărei legi îl guvernează și din a cărei psihologie, face parte psihologia lui.

Deci, individul trebuie pregătit pentru societate, prin socializarea individualităților și idealul societății fiind personalitatea, școala trebuie să și-l însușiască și să pună în concordanță cu acest ideal, toate tendințele individuale.

În organismul social, ca să fii util, numai titlul este insuficient. Titlul trebuie să implice o personalitate. Personalitate, înseamnă asimilarea și dezvoltarea la maxim a forțelor spirituale, pentru ca individul să fie creator, moral, util, societății și sieși. Dotarea individului pe lângă titlu, cu un capital moral inepuizabil, care să-l obișnuiască cu ideea de a pune mai presus de interesale lui, colectivitatea pe care o deservește, cu interesele ei supreme. Tocmai ceace, în sensul lui banal, titlul nu consideră indispensabil.

Lipsa de scrupule și forțe creatoare a nenumăratelor mediocrități titrate și bine plasate în mecanismul social, a dus la crearea unei mentalități detestabile, care adeseori, consideră viciile, virtuți; morala, o chestiune de adaptare: drepturile cetățenești, o parodie: datoriile, o tortură: din cel mai logic raționament, cel mai abracadabrant paradox: din belșug, săracie: dintr'o mulțime pașnică, cuminte, mult sgomot și nemulțumiți.

Mai ales, unde o lume conciliantă la exces, trăește sub hipnoza statului reprezentat prin funcționari cu titluri, diplome, certificate, lipsiți de personalitate, cari compromis sensul noțiunii de stat, distrug economia publică și privată cum și liniștea maselor, atât de necesară progresului.

Individul se cunoaște doar pe el, activează pentru el, din cauză că-i lipsește elementul moral inepuizabil, conștiința că este doar o particulă a societății în slujba căreia este pus.

Trist, dar adevărat... De aci, necesitatea dotării individului cu un capital moral inepuizabil. În genere și mai ales în mecanismul statului: titlu și personalitate.

În lipsa personalității, statul, societatea, școala, să caute motivul unic, adevărat, al haosului social, sub toate aspectele lui.

Cu toate că, privit prin prisma multicoloră a diversunilor, adevărul poate fi mistificat adesea.

Emil Mutulescu

Dela Banca „Progresul Invățătoresc”

Banca „Progresul Invățătoresc”, aduce la cunoștința membrilor săi:

1) Nu se mai acordă împrumuturi nici unui mambu care are datorii peste 15.000 lei.

2) Împrumuturile de consumație acordate, pe viitor, vor fi până la 4000 lei pentru cei fără datorii.

3) În cursul unui an școlar, nu se acordă unei singure persoane decât până la 2 împrumuturi, cari să nu depășească echivalentul capitalului social plus 2 salarii.

4) Nu se fac operațiuni de achitarea împrumuturilor prin capitalul social, care formează temelia băncii.

5) Retragerile se acordă în conformitate cu statutul și numai după lichidarea împrumuturilor.

6) Ezitam de a mai acorda împrumuturi celor ce au salariul găsit la alte instituții.

7) Împrumuturile acordate, se achită numai în mâna celui împrumutat.

— În cursul săptămânii viitoare, se vor achita salariile pe luna Februarie a. c. Acreditivul pentru aceste salarii a sosit la Administrația; se așteaptă ordonanțele.

Să îndreptăm asupra împrejurărilor exterioare ale vieții o privire pătrunzătoare, mergând până la cele mai mici amănunte, așa încât să întrebunțăm inteligent toate mijloacele și să înlăturăm toate primejdiile.

Dacă în educația de sine, nu ai reguli lămurite, pierzi orice mlađiere, orice vederi de total în lupta contra mediului și a pasiunilor. Fără aceste reguli, lupți pe întuneric și cele mai frumoase isbânzi rămân fără rod.

Normele clare de conduită dau voinții siguranța și rapiditatea în hotărâri, înlocuind în același timp sentimentele, ce năzuim să trezim.

Aceste norme asigură succesul actelor noastre voluntare.

Cu cât energia voinții este mai puternică, cu atât eforturile vor fi mai numeroase și mai îndelungate. Această energie însă, e condiționată de o sănătate organică perfectă.

Pentru a obține această sănătate, se impune aplicarea strictă a normelor prevăzute de igienă, cu privire

la hrană și la curățenie.

Ast-fel, că stradanilor necontenite ce facem pentru a turna în deprinderi acțiunile utile, să adăugăm paralelismul strădanilor care aplică fără încetare, regulile igienei.

O voință astfel oțelită prin convergența eforturilor spirituale și organice, va fi mult mai aptă să împlinească acțiuni și fapte covârșitoare, în împrejurări grele.

Desvoltarea puterilor fizice aduce încredere, statornicie și rânduială forțelor sufletești.

Am văzut până acum, care sunt mijloacele pentru educația voinții, e timpul să ne întrebăm dacă aceste educații nu trebuie direcționate de cineva.

Cine este autorizat să o facă? Referindu-ne mai ales la epoca școlărității răspunderea cade asupra noastră, a învățătorilor.

Dacă învățătorul are menirea de a servi drept călăuză morală a tinerețului, este inutil a mai înșira toate

calitățile cu care trebuie să fie înzestrat, pentru a fi cu drept cuvânt un exemplu. Se știe inclinația ce au copiii pentru a imita, inclinația ce înlesnește cu o repeziune uimitoare, transmiterea anumitor deprinderi sau apucături.

Ce înaltă apare cariera de dascăl în făurirea caracterului, prin impunerea propriei sale personalități! Mai bine decât oricare altul, învățătorul va prezenta elevului său, un tot sistematizat și armonic, educația trebuind să urmeze o cale sigură, nu șovăielnică și numai învățătorul va ști să meargă pe o astfel de cale.

Prin ce mijloc va putea învățătorul să înlăptuiască aceasta? Prin atingerea spirituală intimă a învățătorului cu elevul. Înăurirea reciprocă nu se capătă decât prin apropierea sufletească între învățător și elev.

Corul Asociației

Cea mai bună propagandă culturală și mai cu efect, desigur că este aceea făcută prin muzică. Dar nu numai o propagandă culturală, ci și una națională se face prin muzică, când e vorba de cântecele naționale.

Acesta e un adevăr peremptoriu, încât e destul să amintesc de marile servicii aduse țării de către marele artist și muzicant român Gh. Enescu care a făcut cunoscută muzica românească și versul duios doinei noastre specifice, până în cele mai depărtate colțuri ale lumii, ajungând și prin America, unde a reputat succese formidabile; iar acum recent corul învățătorilor cehoslovaci, cari au adus servicii imense pe tărâm cultural și național, cântând în București și marele orașe din țara noastră.

Având în vedere aceste considerațiuni, desigur că n'ar fi lipsit de interes ca asociația noastră învățătorească să aibe un cor muzical.—In nici o parte din țară, un cor învățătorească nu ar avea mai mare însemnătate culturală și națională ca aici în Caliacra.—

Ideea organizării unui cor învățătorească m'a preocupat demult și am făcut o astfel de propunere în vara anului 1929, d-lui Eugen Răducu, actualul președinte al asociației învățătorilor din Caliacra, care avea și atunci această calitate. Alte preocupări și împrejurări nefericite au împiedicat realizarea acestei idei.

Acum, când în fruntea asociației, se află iarăși d. Răducu, fac această propunere, cu credința că nimic nu se va opune unei realizări în fapt.

In „Frontiera“ un domn, sub pseudonimul Siloiu, face propunerea înființării unei societăți muzicale. Mărturisesc din capul locului că nu sunt pentru o societate muzicală, în afară de asociație. O societate muzicală, propune mai întâiu o organizare administrativă, adică formarea unui comitet cu președinte, vicepreșed., secretar, casier etc., elaborarea unor statute ș. a. m. d.

Toate acestea cer o pierdere de energie și de timp și găsirea unor mijloace materiale, spre a pași la realizări în fapt.

Este timp de pierdut în pertractări?... Trebuie să pășim cât mai curând la acțiune, să ia ființă corul, dar sub auspiciile asociației învățătorilor din Caliacra, care-și va forma un punct de onoare din realizarea acestei idei.

In învățământul primar, sunt colegi capabili, în cari avem destulă încredere și acei cari au talent la muzică, având voce frumoasă, să comunice adeziunea lor printr'o c. p. asociației învățătorilor, Bazargic.

Eu ofer toate serviciile mele și competența mea în această materie, la dispoziția asociației. Țin să amintesc că realizarea acestei idei este foarte posibilă și nu depinde de cât de bunăvoința colegilor cari vor adera. Eu am un cor mixt (4 voci de fete și bărbați) la gimnaziul din Cavarna, cu care am participat la toate serbările școlare din localitate și

la propaganda culturală făcută în această regiune, dând serbări în comunele Șabla, Ghiaur-Suluțiu, Gargalac etc. în anii precedenți.

Când eram în cl. VI a, am condus corul școlii normale; la o colonie școlară în 1924, la Satulung, am condus corul normaliştilor veniți din întreaga țară; iar în 1930, la cursurile de la Deva, am condus corul organizat acolo cu învățători cursiști din țara întreagă. Colegii, cari m'au cunoscut în aceste împrejurări, pot confirma acestea. Dacă totuși, va fi un alt col g mai capabil, eu mă supun conducerii lui și voi lua parte la cor cu toată inima. Dar veleitățile efemere și ambițiunile deșarte n'au ce căuta în mijlocul nostru, când e vorba de realizarea unei idei frumoase.

De acum înainte, venind primăvara, transportul până la Bazargic se va face mai cu repeziune. Asociația va trebui să sacrifice o sumă însemnată lunar, pentru plata transportului.

Două ansambluri lunare, cel puțin și în zile de Duminică, spre a nu lipsi de la școală, va fi suficient ca până în Mai să învățăm 2—3 coruri.

Dacă avem 30—40 adeziuni, este suficient pentru formarea corului.

Invățătorii și învățătoarele din cor vor trebui să fie bine calificați de organele de control, la activitatea extra școlară, în vederea examenelor viitoare de definitiv și înaintare la gr. II și I.

Pentru că spațiul nu-mi permite, într'un articol viitor, voi arăta însemnătatea corului nostru din punct de vedere educativ, estetic, cultural, moral, social și național.

Cred că această idee va găsi răsunet în sufletele colegilor și colegelor, precum și în ale conducătorilor asociației noastre și vom pași cu entuziasm la realizarea acestei idei.

Șt. Dumitrescu
Învățător gr. II. Cavarna

Te-ai dus!..

Te-ai dus! și dacă soarta
ne va mai pune'n față
din ochii tăi ca marea
tâșni-vor sloi de ghiață!..
Căci flacăra iubirei
s'a stins în ei demult!..
Azi treci și mă lași rece
cum eri m'ai lăsat mut!..

Zadarnic mi-ești în cale
cu ochi-ți rugători...
privirea ta e rece
Lipsită de flori!..
In sufletu-mi silastru
uitarea se strecoară...
Menită-i amintirea-ți
să moar'a doua oară!..

Te-ai dus... ș'astept ca soarta
să ne mai pună'n față!..
atunci vei înțelege
ce-i visul și ce-i viața!

Emilian M.

Culturale

Duminică 24 Februarie și-a ținut ședința lunară în comuna Alexandria, cercul cultural „Abritus“.

Intâmplător, au participat și d-nii N. Teodorescu inspector școlar și I. Nedelcu revizor școlar.

Lecția practică „genul masculin“ a fost tratată cu multă competență, de d-na Șecher, după care inv. Emil Mutulescu—Aptaat, a dezvoltat subiectul „educația memoriei“. La discuții au luat parte d-nii: Stoicovici, C. Neamu, Constantinescu-Cămlaru și Luculescu. In complectare, d. insp. școlar Teodorescu, insistă asupra necesității repetiției și intuiției la exces chiar, în inv. primar, mai ales în ținuturile eterogloze, în vederea formării unui vocabular corect românesc în scurt timp, cum și pentru gravarea cât mai adâncă în intelectul copiilor, a cunoștințelor necesare vieții.

Criticele de ordin biologic și psiho-logic, nu desmint adevărul că, repetiția este mama studiilor, deși părerea conferențiarului a fost alta.

* * *

A urmat ședinței intime, serbarea școlară, cu un variat și bogat program, compus din: jocuri naționale sub direcția d-nei Șecher, coruri pe 2 și 3 voci sub conducerea d. Șecher și Simionescu, recitari și reprezentarea de copii de curs primar inferior a piesei „florile“.

Orchestra școlii și cercului cultural „Abritus“ în frunte cu d-nii: Constantinescu, Simionescu, Marinică Andrei, ca totdeauna a da concursul.

* * *

Alexandria, este o comună eterogloză ca populație și fără o majoritate absolută ca origină, în care priceperea, munca stăruitoare și idealismul corpului didactic a încetățenit o tradiție culturală, prin care opera de naționalizare s'a realizat complet.

Cele două ore, cât a ținut desfășurarea programului, au fost neuitate clipe de înălțare și înfrățire sufletească pe care asistența le-a trăit, prețuit și răsplătit cu aplauze și urale.

A fost o manifestare culturală-națională excepțională, calitativ și ca proporții, magnifică: un certificat de purtare și activitate în special pentru d-nii Șecher, deasupra oricăror critici, care spune mai mult decât toate constatările oficiale, asupra apostolatului, căruia și-au închinat viața.

Pregătirea temeinică și modestia omului, alături de măreția operei profesionale și naționale înfăptuite, au impresionat adânc pe d. inspector școlar Teodorescu, care în cuvinte emoționante a ținut să releve aceste merite și dispunând ca prin circulară, să fie dat exemplul întregului județ.

A vorbit apoi d. revizor școlar Nedelcu, remarcând că entuziasmul dascălilor în viața satelor, în opera de naționalizare și culturalizare, fără înțelegerea și ajutorul sătenilor, n'ar însemna prea mult. In Alexandria, idealismul dascălilor și înțelegerea poporului îl dovedește cu prisosință, afluența neobișnuită a auditoriului și factura superioară a programului realizat. Deasupra intereselor mărunte și patimilor politice, bunii cetățeni se identifică cu nevoile și aspirațiunile școlii, învățătorilor, căci ei sunt școala, nu zidurile și hârția.

Să ajute fără murmur școala și să vegheze ca ajutorul lor să meargă unde trebuie. Muncă, cinste pricepere: aureala bunului român și cetățean, cu care numai școala îl poate înzestra. Deasupra oricăror considerente de ordin mărunț corpul didactic Alexandria în frunte cu d-nii Șecher, a reușit o performanță culturală mai mult decât revelatorie.

Multă și bine meritată cinste.

M. E.

Cerc cultural la Armutli

In ziua, de 17 Februarie a. c. a avut loc a doua ședință a cercului cultural „Domnița Ileana“, la care au participat 31 de învățători.

Ședința intimă s'a deschis la ora 10 jum. a. m. prin cuvântul D-lui Rev. școlar I. Nedelcu, care a prezidat ședința.

Urmează apoi lecția practică cu elevii clasei a V-a, din obiectul Religiei „Parabola smochinului fără rod“.

La critica la parte d-nii: C-tin Stănescu, Pr. N. Țintoiu, Șt. Gomoiu, Ilie Florea, N. Voiculescu, I. Alexandrescu și N. Constantinescu. După ce toți aduc elogii D-nei V. Miu de felul cum a tratat lecția, discută și comentează principiul școlii noi-școlii artire.

In partea a doua a vorbit d-l Tr. Miu—Armutli despre: „Obseala și surmenajul intelectual“.

D-nii Alexandrescu, Florea și Gomoiu evidențiază munca depusă de d-l Tr. Miu pentru a înfățișa un subiect așa de bine pregătit. D-l Revizor școlar, întărește cele spuse de d-l Miu și spune

că una din condițiile, care face să nu avem copii surmenajați, este și localul de școală, igienic.

Domnul revizor completează conferința d-lui Miu, aducând exemple practice din viața de toate zilele.

După ședința de dimineață, învățătorii propun a se expedia o telegramă d-lui d-r C. Angelescu, Ministru Instrucțiunii pentru dragostea ce o are față de școala și învățători.

Ședința publică s'a ținut în sala clasei, în fața unui număr neîncăpător de săteni localnici și și străini.

In această ședință s'au remarcat soții Miu, care au condus cu atâta tact copiii, la corurile reproduse și tablourile date. Deasemeni nu s'au lăsat mai prejos d-ra Jifca Atanasof și pr. N. Țintoiu, care au contribuit cu o parte din program.

De felul cum a fost condusă serbarea școlară, a depins reușita, care a fost foarte bună, culegând aplauze nesfârșite din partea sătenilor și a celor prezenți.

Asoc. Învățătorilor—Caliacra

Nr. 16, 1 Martie 1935.

CONVOACARE

Manifestându-se încercări de reducere a bugetului cultural și găsindu-se aprobări nejustificate sau interesate în unele părți de opinie publică,

Se convoacă

Congresul general extraordinar al învățătorilor din județul Caliacra în localul școlii primare Nr. 3 Bazargic, pentru ziua de Duminică 10 Martie 1935.

Ordinea de zi:

1) Se poate reduce bugetul școlar pe 1935?

Învățătorimea aduce date statistice pentru edificarea tuturor, că chiar în criza profundă de azi, școala nu poate suporta reducerea bugetului.

Inceputul la ora 10 a. m.

p. Președinte, Alex. Nicolaescu

150 de ani dela jertfa celor trei martiri ai Ardealului

La 28 Februarie a. c., implinindu-se 150 de ani dela moartea celor trei martiri ai românismului din Ardeal, s'a comemorat în toată țara faptele lor.

Citind entuziasmatele comemorări, rămânem adânc emoționați de energia prevăzătoare, care se află în sufletul neamului nostru, chiar și a simplilor noștri țărani, cari nu sunt pregătiți să dea directive mondiale și nici chiar directive nemului nostru.

Horia, Cloșca și Crișan, în 1784, s'au pus în slujba poporului și au murit jertfiți pentru înălțarea lui: Crișan în închisoare spânzurat, iar Horia și Cloșca mutilați în modul cel mai oribil pe câmpia delă Alba Iulia.

Dela martirajul lor și până la România întregită, a curs atâta

sânge pentru încheierea românismului! Sufletele morților jertfiți pentru neamul românesc, plutesc asupra noastră și pentru a le fi pe plac, trebuie să muncim fără preget ziua și noaptea, toți acei ce suntem în slujba nemului,

Noi, învățătorii ne închinăm în fața tuturor celor de s'au jertfit pentru neamul românesc și gândul nostru se îndreaptă spre ei în zilele mari, îmbrățșând totodată cu toată căldura sufletului nostru tânără generație, pe care trebuie s'o formăm, pentru o deplină încredere față de Tron și față de tot neamul românesc.

Pentru aceasta, trebuie să insuflăm generației tinere deviza: muncă, datorie și iubire față de țară și Tron.

Rolul mamei în educația copilului

Sub cuvântul educație înțelegem toată armonia facultăților noastre. Se începe educația copilului în casă, continuă în școală, dar nu se termină aici ci se continuă în decursul vieții mai departe. De importanță pentru noi e numai că: ceiace am învățat, am știut să alegem ceea ce e bun, folositor și frumos, sau după cum a voit întâmplarea?

Negreșit, primele impresii și noțiuni le primesc copiii dela mama lor, din sânul familiei; este fericit de mii de ori acela, care a avut fericirea de a primi educația sa primă, dela o mamă înțeleaptă.

Voi mamele gândiți-vă, că micile flințe ce vi le-a dăruit D-zeu în brațele voastre, învață dela noi binele și răul, pozele și dorințele, curățenia sufletească și bunătatea.

Aduceți-vă aminte, că dela voi primesc ele toate și încă în puterea voastră este de a face pe copiii voștri fericiți sau nefericiți, după pornirea sufletească a fiecăruia, căci această pornire ne croește soarta vieții noastre. Răbdarea mamei în nenorociri, mulțumirea ce mama dă pentru fiecare rază de căldură și pentru fiecare ceas bun, au înrăurire asupra

ra copilului întocmai precum ne mulțumirea mamei amărăște și întristează sufletul copilului de tot ce ar putea pricinui bucurie și fericire.

Nepătrunse fiind dispozițiile lui D-zeu și neavând fiecare fericirea de a primi primele noțiuni de educație și lumină dela o mamă iubitoare, fiecare femeie bine crescută și înțeleaptă, prin însăși legea firei, are ca să adăposteaască la inimă și pe cei ce reclamă un adăpost, un ajutor, o consolare, fie precum a fost partea ei; de a fi stăpână de casă și mamă deodată, la cei ce au trebuință de a fi îngrijiți cu iubire de mamă. Cel mai nobil sentiment se dovedește prin îngrijirea și educația unei flințe (care nu este ruptă din sufletul ei) cărora le-a denegat fericirea de a se bucura de îngrijirea părintească.

Nu este inimă care rămâne nemulțumită de o emoțiune adâncă la vederea unei femei devotate unei flințe, care nu este ruptă din sufletul ei!

Aceasta va purta totdeauna cununa de lauri și binecuvântarea cerească.

Eliza C. Giuglea
fostă

S. Marin, conduc. Balagea

Maria A. Constantinescu

Conducătoare gr. I.

1893 — 1935 †

S'a stins din viață, lăsând 3 copii și soțul îndurerat.

Datori suntem să picurăm în memoria ei cuvântul nostru omagial, iar pe țărâna care a închis-o, o lacrimă de durere.

Maria Constantinescu, ca conducătoare de grădiniță, face parte din falanga primilor învățători, cari au adus și dezvoltat în jud. Caliacra armura de înțelegere și naționalizare a pămantului Dobrogean.

A muncit, a obosit și s'a stins.

Cuvântul românesc, sădit în conștiința publică a Dobrogeii Noi, a pierdut încă un înaintaș. Falanga primilor învățători s'a împușinat cu încă unul, dintre câți rămăsese la postul de onoare.

În veci să-i păstrăm amintirea.

M. Constantinescu, ne-a fost colegă, a muncit cu noi ne-a cinstit profesia și s'a dus. A trăit cu noi—mai mult cu unii mai puțin cu alții—și oricât s'ar fi deosebit de unii prin credințele sale, ea ne-a aparținut prin munca sa mai mult nouă, învățătorilor, decât prietenilor de altă credință.

Durerea celor apropiați de ea am împărtășit-o toți învățătorii și în geana ochilor noștri plutește oricând un strop de lacrimi, scos din adâncul părerilor de rău.

O regretăm și o plângem.

Posturile vacante pentru transferări în Caliacra

Școli primare rurale:

Balcic-Mahalaua Tătărească, p. I. b.; Cavarna-Tatar Suiuciuc p. I. b.; Carali p. V. b. Ceairlăghiul Caraiaplar p. II f.; Echișcea p. II f.; Stejarul-Conac p. II f.; Stejarul-Stejarul p. V. f.; Șabla Șabla p. IX b.; Vulturești-Muncil p. II f.; Cămlarul p. IV f.; Baeram Bunar-Chesegic p. III b.; Hardali p. IV b.; Șabla-Hagi Dumitru p. II f.; Trubciular p. V. f. și Vulturești-Idris Cuius p. II f.

Grădini de copii:

1) Bazargic Gr. Nr. 10 p. I f.; 2) Balcic Gr. 2 p. I f.; 3) Balcic Gr. Nr. 3 p. I f.; 4) Balcic Gr. Nr. 4 p. I f.; 5) Cavarna Gr. Nr. 1 p. I f.; 6) Arman Arman p. I. f. 7) B. Bunar Baeram-Bunar p.

I. f. 8) Carasular Carasular p. I. f. 9) Enigea Enigea p. I f.; 10) Gh. Suiuciuc Gh. Suiuciuc p. II f.; 11) I. Gh. Duca I. Gh. Duca p. I. f.; 12) Chilicadi Chilicadi p. I f. 13) Prisăcani Prisăcani p. I. f.; 14) Rasovicieni Rasovicieni p. I f.; 15) Stejarul Ezărgea p. I f. 16) Șabla Șabla p. II f.; 17) Teche Vânători p. I f. 18) Vladimirești Vladimirești p. I f.

* * *

Cu această ocazie reamintim colegilor, că cererile de transferare, trebuiesc depuse cel mai târziu până la 31 Martie a. c. Cererile vor trebui să fie însoțite de fișele model, ce se găsesc la Revizoratul școlar al județului, fără de care, nu se vor lua în considerație la transferare.

Decând a transpirat în opinia publică că echilibrul bugetar pe 1935 se va realiza cu reduceri dureroase, s'a început o campanie furtunoasă împotriva școlii și a învățământului.

În presă apar articole, cari cer—nici mai mult nici mai puțin—revenirea la situația dinainte de războiu: un învățător la un sat și cine-o vrea să învețe, de bună voie, să vie la școală; cine nu, acasă, pe drum, pe maidan, și în pădure.

În convorbirile particulare, de asemenea auzi vorbindu-se cu tremol în glas că: sunt prea mulți învățători.

Habar n'au toți de curs complementar, curs de adulți, strejărim, instrucție premilitară, etc. Nu se suflă o vorbă de toată corvada socială pusă în spatele învățământului, unde nu se plătește nicio para.

Au văzut 3 miliarde la bugetul instrucției și să reped toți interesații, arătând cu mâna: „Mulți bani la învățământ, de acolo să se reducă”.

La toate învățământul răspunde: Să se reducă. Unde se găsește personal huzurind de viață și de desfătare să se reducă.

Unde se găsește prisos de personal și minus de muncă să se reducă.

Unde se găsește lux de birou și în serviciu să se reducă.

Revizoratul Școlar

Aducem la cunoștință membrilor corpului didactic primar din județul Caliacra, că salariile, pe viitor se vor achita pe centre, delegaților, după cum urmează:

Balcic — Ilie Maziliu; Cavarna și Gh. Suiuciuc — St. Dumitrescu; Arman și Aliciu Mare — Pr. C. Mocanu; Arman-P. Dobre; Baeram Bunar și Stejarul — Ioan Băloiu; Balagea și Opancea — Radu Grossu; Cadiivo și Florica — Ion Nedeș; Carali și I. C. Brăteanu — Pr. Florian Pufu; Ceamurlia și Carasular — Ch. Nedelcu; Ceairlăghiul și Vulturești — Gh. Ionescu; Caramanli Șabla și Unirea — Victor Davițoiu; Duranlar și Gargalac — Titu Belgulescu; Drobia Șerpeni și Preselenți — Ilia Constantinescu; Prisăcani și Dragoș-Voda — Ion Popa; Echișcea și Vladimirești — Pr. Alex. Curiman; Enigea — Const. Mutulescu; Ezibei — Ion Alexandrescu; Ghelengic și G. I. Stan Poetaș — Pr. Gh. Teodosiu; Hardali și Hasi Keoseler — Vasile Secher; I. Dh. Duca — Pr. Const. Siltan; Kilicadi și Trubciular — Al. Constantinescu; Rasovicieni și Regina Maria — Ilie Roșescu; — Rogojina și Spasova — Nicolae Băcioiu și Teche — Gh. Miulescu.

Nici un salariu nu se va achita la cancelaria Revizoratului școlar, sub nici un motiv.